

1972-10-03

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

Henning Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:
Manuskript

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Artiklen starter med ordene "i går, den 2. oktober", men det er nok snarere skrevet, eller revideret, i februar måned 1973.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):
Henning Christiansen
ODD [Organisationen for Direkte Demokrati]
Bakkehøjgaard
4792 Askeby - Møn

Omtalte personer:
Erik Ninn-Hansen

Arkivplacering:
HC arkiv Møn/HC breve 12

DOKUMENTINDHOLD

Artikel "om direkte demokrati"

TRANSSKRIFTION

[i hånden:] Må ikke offentliggøres. Bør revideres af mig

Om direkte demokrati

Igår, den 2. oktober 72, blev der altså sagt ja til at Danmark skal underkaste sig Romtraktatens bestemmelser.

1,1 million mennesker stemte NEJ og 1,9 million stemte ja.

Jeg havde håbet på et NEJ fordi jeg havde en forestilling om at man her i DANMARK dog forstod hvor vigtigt demokrati er og havde gennemskuet at fællesmarkedet i dets styrende organer overhovedet ikke er demokratisk, desværre tog jeg fejl. Dog er jeg af den mening at den ene million Nej-stemmer, hovedsageligt bestod af mennesker der havde gennemtænkt netop det problem. Det er da også på de mennesker man kan bygge når kampen for at gennemføre det direkte demokrati nu skal kæmpes indenfor EEC. Det havde unægteligt været noget nemmere at gennemføre det direkte folkestyre her i landet, for ikke at tale om hele norden, fordi her dog er lagt grunden til dette skridt videre. Nu skal vi først til at råbe en samling desillusionerede mennesker op i fællesmarkedet for overhovedet at komme igang. Det repræsentative demokrati er os komplet uværdigt og jeg tager da også selv det standpunkt ikke at anerkende EFs beslutningsgrundlag. EF eksistere ikke for mig. Europa er nu det område hvor der skal kæmpes for direkte demokrati. Hvis ministerrådet skulle træffe for grølle beslutninger for os, så skulle vejen dog være åben for en løsrivelse og så rykker det nordiske samarbejde og skabelsen af det direkte demokrati betydeligt nærmere, men jeg er dog klar over at der på tværs af alle partier er en stor del mennesker hvis ideal, det direkte nærdemokrati er.

Jeg tror man roligt kan ophøre med at snakke socialisme og kommunisme fordi de naturligt fødes i det øjeblik det direkte nærdemokrati realiseres. Jeg mener det er muligheden for at rette et direkte stød imod kapitalisme, idet det direkte demokrati ikke anerkende anden ret til at lede arbejdet end den dygtighed giver. Jeg forventer at profitmotivet langsomt vil træde i baggrunden og at bestræbelserne vil gå ud på at skabe en harmonisk tilværelse for alle. Nuvel, der er mange vanskeligheder med at nå frem til det direkte demokrati, først og fremmest forholder det sig jo således at man er nødt til at skabe en organisation med det sigte at få indflydelse nok til en forfatningsændring. Heroverfor står altså de allerede opbyggede politiske organisationer som alle ved at i det øjeblik det direkte demokrati

er tilvejebragt så kan deres partiapparat ikke længer fungere som springbrædt for magtambitioner, kun den for magt som andre finder varetager deres interesser og kun så længe handlingsmønstret akcepteres, ellers er det

[s. 2]

2 (om direkte demokrati)

ud af røret.

Det kunne se ud som om netop folkeafstemningens resultat kunne gennemhulle forestillingen om et funktionabelt direkte demokrati.

Imidlertid lægger jeg mindre vægt på 2 millioner tosser end på 1 million menneskers kamp for ægte demokratiske tilstande. Jeg er enig med de mange der mener at grunden til at vi ikke kan fremskaffe virkeligt dygtige folk, folk vi kan stole på, til ledende poster i det politiske liv er det partisystem som fremelsker pampertypen og efterlader den hæderlige retskafne dygtighed på slagmarken til stor skade for folkestyret.

Lad mig pege på en mulighed for at fremme det direkte demokrati, uden at det i første omgang vil betyde større omvæltninger i den styring vi er vandt til. Jeg har altid været utryg ved at det er de "sejrende" partier der udpeger ministre, det giver ikke nogen garanti for at vi får de dygtigste folk placeret på posterne. Jeg synes det var

et meget grelt eksempel da Ninn Hansen blev flyttet fra forsvarsministeriet til finansministeriet, jeg kan for min død ikke forestille mig at Ninn Hansen skulle være lige dygtig til at bestride disse poster, han må naturnødvendigt have haft ringere egenskaber i det ene end i det andet, hvilket han var bedst til eller om han overhovedet var egnet til nogen af dem er i og for sig ligegyldigt, det centrale er at de to udnævnelser i virkeligheden foregik helt hen over hovedet på vælgerne. Jeg forestiller mig at man f. eks. vælger trafikminister direkte ved at en række trafikkyndige opstiller med et team af medarbejdere. I fjernsynet gør de udførligt rede for hvad de har tænkt sig at gennemføre trafikalt, vælgerne afgør så hvad man ønsker fremmet og det trafikministerium vil da fungere som et samarbejde mellem de folkevalgte trafikkyndige og trafikministeriets embedsmænd. Jeg mener at statsministeriet så vil være overflødigt og at økonomiministeriets opgave må være at de økonomiske aspekter klarlægges og at der skabes basis for gennemførelse af folkeviljen. Et sådant system indebærer altså ikke at partipolitik er gjort unødvendigt. Der er fortsat brug for den opbakning et partiapparat kan give en ministerkandidat. Endelig kan man da sagtens forestille sig et partipolitik vil slå igennem ved valget af ministre til de forskellige poster, men systemet indebære også at vælgerne får mulighed for at se bort fra

partipolitiske sammenhænge og at der satses helt konkret på det arbejde et ministerium skal udføre, således at man i samme periode vil kunne finde alle politiske afskygninger på ministerposterne. Ministrene skal så være personligt ansvarlige overfor vælgerne, der da også skal have mulighed

[s. 3]

3 (om direkte demokrati)

at afsætte en minister hvis denne ikke udfører det arbejde han ved sin kandidatur har fremlagt som værende sit arbejdsprogram.

I et landområde af størrelse som det danske, skulle det være muligt for befolkningen at overskue de planer som bliver fremlagt. Derimod er det på EF-plan temmeligt vanskeligt. Derfor er det klart at vil man det direkte demokrati, det direkte folkestyre så indebærer det en kraftig opdeling af EF området, jeg betragter da også hele EF-opbygningen som resultat af gammelmandsforestillinger om stormagtschauvinisme, EF har ikke nogen avanceret politik at tilbyde, trægt og med utallige farer for magtmisbrug maver EF sig møjsommeligt frem mod forældede idealer. Desværre var det ikke muligt for danskerne at holde hovedet koldt overfor de økonomiske trusler som finansfolk og politikere diskede op med. Men kampen for det direkte demokrati er ikke udelukket i EF. Blot bliver kampen gjort en hel del vanskeligere end den havde været hvis vi havde bekendt os til det nordiske demokrati. Vælgerne blev truet på pengepunger kapitalen satte al sin magt ind på at beholde magten, satte alle de penge vi så letsindigt har betroet dem ind imod folket. Men folkeviljen gror i modstand og sejrede snæversynet i denne omgang, så fortsætter kampen for direkte demokrati. Det demokrati vi har og som udråbes som noget særligt værdifuldt er for fler og fler en temmelig udvandet affære. For EFs vedkommende er der derimod tale om en direkte antidemokratisk opbygning.

Grunden til at det danske folketing kunne mønstre så mange tilhængere er at de mennesker der sidder der i forvejen har anerkendt det repræsentative demokrati som værende grundlaget for deres arbejde. Er man først kommet godt igang inden for dets rammer er man næsten ikke til at vippe af pinden. Derfor satte man i god tid ind imod udviklingen i retning af det direkte demokrati. For det danske socialdemokrati har det vel også spillet en rolle at EF giver det mulighed for at fremtræde som et progressivt parti i EFs reaktionære forsamling. Men jeg tvivler på at flertallet i Danmark kan se det befordrende i det perspektiv.

I Vest-tyskland er man godt igang med at gøre arbejderne til medejere af de kapitalistiske fabrikker. Det foregår på den måde at arbejderne får

aktier i virksomheden. Det de får er P-aktier, parkeringsaktier d.v.s. arbejderne har praktisk taget ingen stemmeret overfor de egentlige aktieejere. Til gengæld kan man holde igen på lønstigninger, arbejderne er jo på denne måde medejere og må være interesseret i at holde aktiekursen, forklarer man. Den narresut håber jeg ikke danske arbejdere tager imod, som erstatning for nærdemokrati. De skal have medbestemmelse på virksomheden som et led i arbejdet på at overtage den. En-

[s. 4]

4 (om det direkte demokrati)

demålet må være at arbejderne ansætter og afsætter ledelsen. Ingen kan eje produktionsmidlet - alle ejer det.

For landbrugets vedkommende må man stærkt anbefale at brug på 30-40 tønder land slår sig sammen i andelsbrug. Det er den eneste mulighed for at overleve i EF situationen. Ellers vil de langsomt blive opslugt af storgodser, enmandsejede. Så er der lange udsigter for det direkte demokrati i de mindste dele, og det er der vi skal begynde udviklingen henimod det samarbejde som er fundamentet i den direkte demokratiske proces. Der er gjort flere mislykkede forsøg på sammenslutning i andelsånd indenfor landbruget, jeg tror dog at det ydre pres som EF fremmer vil afklare mange af de hidtidige vanskeligheder, landmanden har ikke råd til det individuelle landbrug mere.

I den situation vi er kommet i ved Danmarks indtræden i EF, finder jeg det yderst påkrævet at få organiseret arbejdet for skabelsen af det direkte demokrati. Derfor er organisationen ODD nu dannet (2. okt. 72)

Organisation for direkte demokrati. Den har adresse: ODD - Bakkehøjgård 4792 Askeby - Møn. Tlf. 03 - 817357.

ODD anerkender ikke EF. EF er en udemokratisk statsorden. ODD står for en højtudviklet samarbejdsform. ODD står for det direkte demokrati.

Henning Christiansen

ODD

Bakkehøjgård

4792 Askeby - Møn

03 - 817357

*med ikke offentliggjort
for revideres af mig*

Om direkte demokrati

~~xxxxxxx~~ Igår, den 2. oktober 72, blev der altså sagt ja til at Danmark skal underkaste sig Romtraktatens bestemmelser. 1,1 million mennesker stemte NEJ og 1,9 million stemte ja. Jeg havde håbet på et NEJ fordi jeg havde en forestilling om at man her i DANMARK dog forstod hvor vigtigt demokrati er og havde gennemskuet at fællesmarkedet i dets styrende organer overhovedet ikke er demokratisk, desværre tog jeg fejl. Dog er jeg af den mening at den ene million Nej-stemmer, hovedsageligt bestod af mennesker der havde gennetænkt netop det problem. Det er da også på de mennesker man kan bygge når kampen for at gennemføre det ~~direkte~~ direkte demokrati nu skal kæmpes indenfor EEC. Det havde unægteligt været noget nemmere at gennemføre det direkte folkestyre her ~~ikkekst~~ i landet, for ikke at tale om hele norden, for ~~di~~ her dog er lagt grunden til dette skridt videre. Nu skal vi først til at råbe en samling desillusionerede mennesker op i fællesmarkedet for overhovedet at komme ~~ingx~~ igang. Det repræsentative demokrati er os komplet uværdigt og jeg tager da også selv det standpunkt ikke at anerkende EFs beslutningsgrundlag. EF eksistere ikke for mig. Europa er nu det område hvor der skal kæmpes for direkte demokrati. Hvis ministerrådet skulle træffe for gresle beslutninger for os, så skulle vejen dog være åben for en ^{rykker} løsrivelse og så ~~tilvæ~~ det nordiske samarbejde ~~et~~ og skabelsen af det direkte dmokrati betydeligt nærmere, men jeg er dog klar over at der på tværs af alle partier er en stor del mennesker hvis ideal, det direkte nærdemokrati er.

Jeg tror man roligt kan opføre med at snakke socialisme og kommunisme ~~grdi~~ de naturligt fødes i det øjeblik det direkte nærdemokrati realiseres. Jeg mener det er muligheden for at rette et direkte ~~stød~~ stød imod kapitalisme, idet det direkte demokrati ikke anerkende anden ret til at lede arbejdet end den dygtighed giver. Jeg forventer at profit-motivet langsomt vil træde i baggrunden og at bestræbelserne vil gå ud på at skabe en harmonisk tilværelse for alle. Nuvel, der er mange vanskeligheder med at nå frem til det direkte demokrati, først og fremmest forholder det sig jo således at man er nødt til at skabe en organisation med det sigte at få indflydelse nok til en forfatningsændring. Heroverfor står altså de allerede opbyggede politiske organisationer som alle ved at i det øjeblik det direkte demokrati er til vejebragt så kan deres partiapparat ikke længere fungere som springbrædt for magtambitioner, kun den for magt som andre finder varetager deres interesser og kun så længe handlingsmønstrer akcepteres, ellers er det

2 (om direkte demokrati)

ud af røret.

Det kunne se ud somom netop folkeafstemningens resultat kunne gen-
nemhulle forestillingen om et funktionabelt direkte demokrati. Imid-
lertid lægger jeg mindre vægt på 2 millioner tosser end på 1 million
menneskers kamp for ægte demokratiske tilstande. Jeg er enig med de
mange der mener at grunden til at vi ikke kan fremskaffe virkeligt
dygtige folk, folk vi kan stole på, til ledende poster i det politiske
liv er det partisystem som fremelsker pampertypen og efterlader den
hæderlige retskafne dygtighed på slagmarken til ~~stort~~ stor skade for
folkestyret.

Lad mig pege på en mulighed for at fremme det direkte demokrati, uden
at det i første omgang vil betyde større omvæltninger i den styring
vi er vandt til. Jeg har altid været utryg ved at det er de "sejrende"
partier der udpeger ministre ~~til~~, det giver ikke nogen garanti for
at vi får de dygtigste folk placeret på posterne. Jeg synes det var
et meget grelt eksempel da Ninn Hansen blev flyttet fra forsvarsmini-
steriet til ~~økonomiministeriet~~ ^{finansministeriet}, jeg kan for min død ikke forestille
mig at Ninn Hansen skulle være lige dygtig til at bestride disse poster,
han må natursdødvendigt have haft ringere egenskaber i det ~~andre~~ ene end
i det andet, hvilket han var bedst til eller om han overhovedet var
egnet til nogen af dem er i og for sig lygegyldigt, det centrale er at
de to udmøntninger i virkeligheden foregik helt hen over hovedet på væl-
gerne. Jeg forestiller mig at man f. eks. vælger trafikminister direkte
ved at en række trafikkyndige opstiller med et team af medarbejdere.
I fjernsynet gør de udførligt rede for hvad de har tænkt sig at gennem-
føre trafikalt, vælgerne afgør så hvad man ønsker fremmet og det trafik-
ministerium vil da fungere som et samarbejde mellem de folkevalgte
trafikkyndige og trafikministeriets embedsmænd. Jeg mener at statsmini-
steriet så vil være overflødig og at økonomiministeriets opgave må være
at de økonomiske aspekter klarlægges og at der skabes basis for gennem-
førelse af folkeviljen. Et sådant system indebærer altså ikke at parti-
politik er gjort unødvendigt. Der er fortsat brug for den opbakning
et partiapparat kan give en ministerkandidat. Endelig kan man da sag-
tens forestille sig at en partipolitik vil slå igennem ved valget af
ministre til de forskellige poster, men systemet indebære også at væl-
gerne får mulighed for at se bort fra partipolitikkens sammenhænge og
at der sættes helt konkret på det arbejde et ministerium skal udføre,
således at man i samme periode vil kunne finde alle ~~afskygninger~~
politiske afskygninger på ministerposterne. Ministrene skal så være
personligt ansvarlige overfor vælgerne, der da også skal have mulighed

2 (om direkte demokrati)

at afsætte en minister hvis denne ikke udfører det arbejde han ved sin kandidatur har fremlagt som værende sit arbejdsprogram.

I et landområde af størrelse som det danske, skulle det være muligt for befolkningen at overskue de planer som bliver fremlagt. Derimod er det på EF-plan temmeligt vanskeligt. Derfor er det ~~klart~~ klart at vil man det direkte demokrati, det direkte folkestyre så indebærer det en kraftig opdeling af EF området, jeg betragter da også hele EF-opbygningen som resultat af gammelmændsforestillinger om stormagtschauvinisme, EF har ikke nogen avanceret politik at tilbyde, trægt og med utallige fare for magtmissbrug maver EF sig møjsommeligt frem mod forældede idealer. Desværre var det ikke muligt for danskerne at holde hovedet koldt overfor de økonomiske trusler som finansfolk og politikere diskede op med. Men kampen for det direkte demokrati er ikke udelukket i EF. Blot bliver kampen gjort en hel del vanskeligere end den havde været hvis vi havde bekendt os til det nordiske demokrati. Vælgerne blev truet på pengepungen, kapitalen satte al sin magt ind på at beholde magten, satte ~~alle~~ alle de penge vi så letsindigt har betroet dem ind imod folket. Men folkevilljen gror i modstand og sejrede snæversynet i denne omgang, så fortsætter kampen for direkte demokrati. Det demokrati vi har og som udråbes som noget særligt værdifuldt er for fler og fler en temmelig udvandet affære. For EF's vedkommende er der derimod en ^{tilbage} direkte antidemokratisk opbygning.

Grunden til at det danske folketings kunne mønstre så mange tilhængere er at de mennesker der sidder der i forvejen har anerkendt det repræsentative demokrati som værende grundlaget for deres arbejde. Er man først kommet godt igang inden for dets rammer er man næsten ikke til at vippe af pinden. Derfor satte man i god tid ind imod udviklingen i retning af det direkte demokrati. For det danske socialdemokrati har det vel også spillet en rolle at EF ~~ikke~~ giver det mulighed for at fremtræde som et progressivt parti i EF's reaktionære forsamling. Men jeg tvivler på at flertallet i Danmark kan se det befordrende i det perspektiv.

I Vest-tyskland er man godt igang med at gøre arbejderne til medejere af de kapitalistiske fabrikker. Det foregår på den måde at arbejderne får aktier i virksomheden. Det de får er P-aktier, parkeringsaktier d.v.s. arbejderne har praktisk taget ingen stemmeret overfor de egentlige aktieejere. Til gengæld kan man holde igen på lønstigninger, arbejderne er jo på denne måde medejere og må være interesseret i at holde aktiekursen, forklare ~~man~~ man. Den nærsut håber jeg ikke danske arbejder tager imod, som erstatning for ~~nærdemokrati~~ nærdemokrati. De skal have medbestemmelse på virksomheden som et led i arbejdet på at overtage den. En-

4 (om det direkte demokrati)

demålet må være at arbejderne ansætter og afsætter ledelsen. Ingen kan eje produktionsmidlet - alle ejer det.

For landbrugets vedkommende må man stærkt anbefale at brug på 30-40 tønder land slår sig sammen i andelsbrug. Det er den eneste mulighed for at overleve i EF situationen. ~~Ellers~~ Ellers vil de langsomt blive opslugt af storgodser, enmandsejede, så er der lange udsigter for det direkte demokrati i de mindste dele, og det er der vi skal begynde ~~med~~ udviklingen ~~mod~~ henimod det samarbejde som er fundamentet i den direkte demokratiske proces. Der er gjort flere mislykkede forsøg på sammenlutning i andelsånd indenfor landbruget, jeg tror dog at det ydre pres som EF fremmer vil afklare mange af de hidtidige vanskeligheder, landmanden har ikke råd til det individuelle landbrug mere.

I den situation vi er kommet i ved Danmarks indtræden i EF, finder jeg det yderst påkrævet at få organiseret arbejdet for skabelsen af det direkte demokrati. Derfor er organisationen ODD nu dannet (2. okt. 72) Organisation for direkte demokrati. Den har adresse: ODD - Bakkehøjgård 4792 Askeby - Møn. Tlf. 03 - 817357.

ODD anerkender ^{ikke} EF. EF er en udemokratisk statsorden. ~~ODD~~ ODD ^{står} ~~er~~ for en højtudviklet samarbejdsform. ODD står for det direkte demokrati.

Henning Christiansen

ODD

Bakkehøjgård

4792 Askeby - Møn

03 - 817357